

er en Himmelvid Forskjel derpaa og paa at erklære den for den hensigtsmæssigste og ønskeligste. Enhver menneskelig Indretning lider af en eller anden Mangel, som kan afhjælpes; men derfor kan den gjerne kaldes hensigtsmæssig; og en saadan Udtalelse om den nærværende Ordningens Hensigtsmæssighed er det, som sagt, der findes i Motiverne. Det hedder nemlig der Side 5: „at ligesom Ministeriet allerede ved Sagens Ordning gif ud fra den Forudsætning, at Udskrivningsvæsenet ikke kan besørges tilfredsstillende, uden ved særlig dertil ansatte Embedsmænd, som udelukkende kunne opoffre sig for deres Sag og bære Ansvaret for Embedets tilbørlige Varetagelse, saaledes er Ministeriets Overbeviisning om Rigtigheden af denne Anskuelse saa langt fra svækket ved den, i den senere forløbne Tid vundne Erfaring, at den meget mere derved er bestyrket.“ Her troer jeg, at det saa klart som muligt er udtalt, at Ministeriet anseer den nærværende Ordning for hensigtsmæssig, og ikke ønsker nogen anden Ordning, og ialfald udtaler jeg det her, at dette er Ministeriets bestemte Overbeviisning. At Ministeriet i Motiverne har indskrænket sig til at paavise, at en Overdragelse af Udskrivningsvæsenets Bestyrelse til Amtmændene, som blev bragt paa Bane i Maret 1851, ikke kan ansees hensigtsmæssig, og at den Indskydelse, som den forventede Ordning af Communalforholdene kunde udøve paa Udskrivningsvæsenets Ordning, ikke nu vil kunne indtræde, det har sin naturlige Grund deri, at det var de eneste Grunde, der vare anførte for en Omordning, og Ministeriet kan ikke finde sig foranlediget til selv at skabe Grunde for det U hensigtsmæssige i den nuværende Ordning og derpaa imødegaae saadanne Grunde. Ministeriet maatte holde sig til de Grunde, der vare anførte for Hensigtsmæssigheden af Udskrivningsvæsenets Omordning, og kunde ikke indlade sig paa andre.

Det er af det ærede Fleertal ligeledes udtalt, at der er en Trang til en Omordning af Udskrivningsvæsenet og det ærede Fleertal har fremsat forskjellige Mangler ved den nuværende Ordning. Der er saaledes anført, at den ikke tilføder en saa tilfredsstillende Udskrivning eller en saa hurtig Indkaldelse af

Mandskabet, som er nødvendig. Det ærede Udvalg har dog ikke udtalt, hvor hurtigt det mener, at Udskrivningen og Indkaldelsen bør finde Sted. Af Udvalgets Motivering af det frematte Forslag til en Omordning seer man, at det ærede Udvalg anseer en Tid af 7 til 8 Uger, som Landsektionerne efter Udvalgets Formening medtage om Efteraaret, for at være for lang; men det synes, som det ærede Udvalg ikke anseer en Tid af 3 til 4 Uger, som er den Tid, der vil medgaae, naar Udskrivningsvæsenet gaaer over til Amtmændene, at være for lang. Jeg skal nu oplyse, at for Dieblisset medtage ikke Landsektionerne 7 til 8 Uger. Der er eet Distrikt, som enkelte Gange har medtaget fra 5 til 8 Uger. I Sektionen 1855 er der i dette Distrikt kun medgaaet 7 Uger. Derimod er der to Distrikter, som kun have medtaget 4 Uger, to Distrikter, som have medtaget 5 Uger og tre Distrikter, som have medtaget henved 6 Uger. Heraf vil det sees, at der ikke er medgaaet 7 a 8 Uger, saaledes som i Udvalgets Betænkning er anført. Men her til kommer, at det er en aldeles ligegyldig Omstændighed, om Udskrivningen medtager 7 a 8 Uger, eller selv om den medtager noget længere Tid, og dette skal jeg tillade mig nærmere at oplyse. Som det høitærede Thing bekendt, afholdes Sessionsudskrivningen over det værnepligtige Mandskab hvert Efteraar; tidligere begyndte Sektionen midt i September, men efter den nye Omordning, som Krigsministeriet har ønsket, begynder Sektionen nu de første Dage i October og er sædvanligvis endt de første Dage i November, omtrent den 8de eller 10de. Der er maaskee enkelte Districter, hvor det medtager lidt længere Tid. Paa disse Sektioner udskrives alt det Mandskab, som kan indkaldes den 1ste Januar det kommende Aar, altsaa det Mandskab, som til den Tid er udskrivningspligtigt. Naar Sektionen er tilende de første Dage i November Maaned, skeer der Repartition i de forskjellige Districter af Mandskabet (Tscherning: Ogsaa i Krigstid?) Ja ogsaa i Krigstid. (Tscherning: Nei, det skeer slet ikke). Denne Repartition er tilendebragt paa 1 eller 2 Dage, og altsaa er alt det Mandskab, som først lovlig kan bruges det følgende Aars 1ste Januar, i det seneste inden medio